

**בש"פ 2349/16 - העורר ב-בש"פ 2349/16: העורר ב-בש"פ
2450/16: הדר לב, עומר סער נגד המשיב; מדינת ישראל**

**בבית המשפט העליון
בש"פ 2349/16
בש"פ 2450/16**

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
הדר לב :2349/16
עומר סער :2450/16
העורר ב-בש"פ
העורר ב-בש"פ

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

ערר על מעיצרים עד תום הליכים שניתנו בהחלטת בית
המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת נ' אחד) מתאריך
023280-12-15 ב-מ"ת 24.02.2016

תאריך הישיבה: י"ח באדר ב התשע"ו (28.03.16)

בשם העורר ב-בש"פ 2349/16: עו"ד שילה דורפמן-אלגאי

בשם העורר ב-בש"פ 2349/16: עו"ד טל ליטן

בשם המשיב: עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

החלטה

1. לפני שני ערירים על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד (כב' השופטת נ' אחד) ב-מ"ת 23280-12-15, מתאריך 24.02.2016, בגדלה הוחלט על מעיצרים של העוררים עד לתום הליכים המתנהלים נגדם, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעיצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעיצרים).

עמוד 1

לביקשת הצדדים אדון בעניינים של שני העררים במאוחד. להלן אביא את עיקרי הנתונים הקיימים לעניין.

רקע עובדתי

2. בתאריך 11.12.2015 הוגש נגד העוררים (להלן: סער ו-לב) ואדם נוסף (להלן: קרייאף) כתב אישום, המיחס להם עבירה קשירת קשור לביצוע פשע (UBEIRA LIPI SHU'AH 499(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). בנוסף - לסער ולקרייאף מיחסות עבירות של הובלה ונשיות נשק (UBEIRAOT LIPI SHU'AH 144(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין) וכן עבירה של סיכון חי אדם מ":"/בזיד בתניב חברה (UBEIRA LIPI SHU'AH 332(2) לחוק העונשין), וללב מיחסת עבירה של החזקת נשק (UBEIRA LIPI SHU'AH (א) לחוק העונשין).

3. על פי הנטען בכתב האישום, בין העוררים ואנשים נוספים (להלן: החבורה) לבין אנשים אחרים (להלן: האחרים) התגלו סכוסר על רקו של הפעלת "דירות הימורים" באזרע השرون. בתאריך 22.11.2015, במסגרת הסכוסר הנ"ל, נזכר ידין מלכה, מקרוב לסער, אשר נטען כי הפעיל דירות הימורים, ממנו קיבלו סער ואחרים רווח כספי. מכתב האישום עולה כי החבורה קשרה קשר לפגוע לאחר המכונה שחר, בו חשו שהיה מעורב באירוע הדקירה הנ"ל. לפי הנטען בכתב האישום, לצורך קידומה של תכנית נקם זו, סער ניהל מספר שיחות ופגישות, בעקבותיהם, בתאריך 24.11.2015, התאספה החבורה בבית נתניה (להלן: הבית). לפי כתב האישום, סער וקרייאף הגיעו לבית בסמוך לשעה 19:00 ולב הגיעם אליו, יחד עם שני אנשים נוספים, בשעה 21:00 לערך. עוד נטען בכתב האישום, כי במהלך אותו יום נערכו מספר ניסיונות להביא לסירויו של הסכוסר, ללא הצלחה. בתוך כך, בסמוך לאחר הגעתם של סער וקרייאף, הגיע אל הבית אדם אחר בשם מנ', אשר ניסה גם הוא להביא לפתרון הסכוסר, אך סער וקרייאף סירבו להצעתו. בהמשך הגיעו תיאמ עם אנשים נוספים כי יפגשו בשעה 22:00 באותו היום ברמתים, כדי להוציא את תכנית הנקם אל הפועל.

לפי הנטען בכתב האישום, החבורה התקנסה בחניון סמוך לבית, ובשלב זה הגיעו ולב הילכו אל עבר שיחים המצויים בסמוך לחניון, ולב הוציא מתחת לאחד השיחים אקדח עטוף במגבת ובו מחסנית טעונה. אז, נטען בכתב האישום, לב העביר את האקדח לסער, וזה נכנסו למכנסיו בצדdeg לגופו, שכפפה על ידו השמאלית. מיד לאחר מכן עלו סער וקרייאף על קטעו והחלו בנסיעה לכיוון רמתים, בהתאם לsicom המקדים ביניהם. לפי כתב האישום, סער וקרייאף הגיעו בדרך חמישה רמזורים אדומים, נסעו במהירות מופרשת של 160 קמ"ש, ובמקטע מסוים של הדרך נסעו בנגד לכיוון התנועה. כל זאת עד שהגיעו למחסום משטרתי שהוצב בצומת רעננה. כעולה מכתב האישום, בהגעים לצומת ומשהבחינו במחסום המשטרתי, סער וקרייאף ביצעו פנית פרסה והחלו בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה. במהלך נסיעתם הימלטוthem סער וקרייאף הגיעו ברכב פרטי שהוא במקומ וברכב משטרתי שעמד בדרכם במטרה לחסום אותם.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, המשיבה הגישה בקשה למעצרם של: סער, לב, וקרייאף עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה - המשיבה טענה כי בידה ראיות לכואורה להוכחת אשמהם של: סער, לב, וקרייאף, וביניהן: האזנות סתר בעניינים של העוררים, המלמדות על הסכוסר הנ"ל, על עבירות הנשק ועל קשירת הקשר לפגוע באחר; דו"ח פעולה של שוטרים בו הם מתארים את הנסיעה הפרועה של סער וקרייאף עד לחסימותם ואת תפיסת האקדח על גופו

של סער שלבש כפפה, באותו מועד, על ידו השמאלית בלבד; דוח משטרתי ממנו עולה צפיה של שוטרים סמו"ם בהוצאה הנשך בסמוך לבית; מחקרי תקשורת וודאות המלמדים על הממצאות סער, לב, וקריאף בחניון הבית; טביעות אצבע של לב על לוחית הזיהוי של הקטנווע; דוח חיפוש ומזכירים מהם עולה כי בבתו ועל גופו של לב נטאסו פרט'י הלבוש שתועדו בתוצאות מיום האירוע על גופו של האדם שהוציא את הנשך מבין השיחים, וכן העובדה שהמשיבים שמרו על זכות השתקה בחקירותיהם במשטרה.

5. בתאריך 30.12.2015 המשיבה טענה בפני בית המשפט המחויז הנכבד כי הראיות הנ"ל מהוות ראיות לכואורה לכך שסער, לב, וקריאף ביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. מנגד, בא-כוכם של לב וסער טענו כי אין בעניינם של מרשיהם תשתיית ראייתית כלל.

6. לאחר ששמע את טיעוני בא-כוכם הצדדים - בית המשפט המחויז הנכבד דחה את ההחלטה בבקשתה למועד מאוחר יותר ובינתיים עצר את העותרים עד להחלטה אחרת. בתאריך 27.01.2016, לאחר שסקר את הראיות הקיימות, בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי:

"לא יכול לומר כי כלל הראיות שהובאו על ידי המבוקשת בהצטרפותן אחת לאחת, יוצרות מסכת ראייתית רצופה של עובדות היכולות לבסס הרשעה. קיימות ראיות לכואורה, אך אין דיוות" (עמ' 5 להחלטה הנ"ל)

בד בבד בית המשפט הורה על הכנת תסקורי מעצר בעניינם של: סער, לב, וקריאף (להלן לעניינו: התסקיר בעניינו של סער/לב, בהתאם, או: התסקרים).

7. בתסקיר בעניינו של סער, שהינו כבן 19, שירות המבחן סקר את עברו הפלילי העשיר של סער, כולל חמיש הרשעות, שבгин האחרונה בהן אף ריצה עונש מאסר שהסתיים בחודש פברואר 2015. בין היתר נאמר שם כי סער נדון בעבר לעונש מאסר בעבודות שירות, שהומר למאסר בפועל עקב התקשותו לעמוד בתנאים שנקבעו. שירות המבחן תiar את דפוסי התנהגוותו של סער כבעלייטים ופורצי גבולות, וקבע כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהלותו האלימה. לגבי המפקחים המוצעים - אביו וקרובי משפחה נוספים של סער, שירות המבחן סבר כי השניים לא יכולים לשמש כדמות סמכותית עבור סער ולאין את מסוכנותו, ולפיכך שירות המבחן המליץ שלא לשחרר את סער לחילופה המוצע, בבית קרובי משפחתו בנתניה.

8. מהتسקיר בעניינו של לב, שהינו כבן 21, עולה כי אף לו עבר פלילי עשיר, שתחילה היה בימיון בן 13 שנים בלבד. שירות המבחן שיסנו סיכון להישנות התנהלות שולית וביעיתית ורמת סיכון בינויו התנהגות אלימה, כשתוכזאתה וחומרתה צפויים להיות ברמת פגיעה בינונית. עוד עולה מהتسקיר בעניינו של לב, כי הלה הפר בעבר את תנאי שחררו בעת שהה במעצר בית בפיקוחה של אמו. אף על פי כן, לאחר שפגש את המפקחים המוצעים - הוריו ובת זוגו של אחיו של לב, שירות המבחן מצא כי כולם הם מתאימים לשמש כמפקחים. מנגד, שירות המבחן מצא כי חברותו של לב אינה מתאימה לפיקח עליו. בסיכום התסקיר בעניינו של לב שירות המבחן המליץ לשחררו לחילופת מעצר בבית הוריו בפיקוח הוריו ובת זוגו של אחיו, יחד עם הטלת צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך שישה חודשים, בהם

שירות המבחן ישמש עבור לב גורם טיפול סמכותי מלאה.

9. בתאריך 24.02.2016, לאחר שעני בתסקרים, בית המשפט המחוזי הנכבדקבע כי קיימות ראיותلقאהר שאינן דיוות, אך חרב לכך על מעצם של סערולב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם, זאת בשל: המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים להם; עברם הפלילי והאמור בתסקרים שנערכו בענייניהם.

ההחלטה זו של בית המשפט המחוזי הנכבד היא מושא הערך שבפני.

טיעוני העוררים

10. באת-כוחו של סער סומכת את עיקר טעונתיה על קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה אי אפשר לומר שצירוף של כל הראיות שהובאו על ידי המבקרת יוצרת "מסכת ראייתית רצופה של עובדות היכולות לבסס הרשעה" (עמ' 5 להחלטה מתאריך 27.01.2016). באת-כוחו של סער מכירה בכך שההעברות המיוחסות לו מצימות עילת מעצר, אך טענת שיש לשחרר את סער לחופת מעצר, זאת בשל עצמתן הנמוכה, לטענה, של הראיותلقאהר, לגבי העברות המיוחסות לו, הכל כמפורט להלן:

א) לעניין עבירות קשירת הקשר – באת-כוחו של סער טענת כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה בקבוע כי הראיות הקיימות מצביעות על כוונות כללוות של סער לפגוע אחר, זאת מכיוון שאין כל ראייה לפיה העורר היה בדרכו לפגוע בשחרר, או כי הוא נעזר על ידי השוטרים בדרכו אלו.

ב) לעניין עברות של נשיאה והובלת הנשך – באת-כוחו של סער טענת כי אין ראיותلقאהר לעניין זה, שכן אין בנמצא ראייה הקוסרת בין סער לבין האקדח שנמצא מוטל על הרצפה. את טענתה זו באת-כוחו של סער סומכת על קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה לא נמצא קשר בין הפריטים שנמצאו בזירה בה בוצע המעצר: האקדח והמגבת שעתפה אותו וועליה נמצא DNA של אחר – לבין ה"דבר מה" שלפי גרסת השוטרים הוכנס לקדמת גופו של סער לפני שעלה על הקטנווע.

ג) לעניין עבירות סיכון חי אדם בנתיב תחבורת – גם לעניין זה באת-כוחו של סער טענת כי אין ראיותلقאהר, שכן בית המשפט המחוזי הנכבדקבע כי אין ראיות לכך שסער נסע במהירות מופרצת, ומכיון שלטענה, בתשתית הראייתית הקיימת אין כדי להצביע על היסוד הנפשי הדרוש לעבירה זו.

נוכחות נסיבות אלה, ומשקבע בית המשפט המחוזי שעווצמת הראיות בתיק אינה מגיעהلقאהר כדי ביסוס הרשעה, באת-כוחו של סער טענת שחזקת המסוכנות הנובעת מההעברות המיוחסות לו – נסתרת, ולפיכך לטענה, יש להורות על שחררו של סער לחופת מעצר. עוד היא טעונה, ששירות המבחן שגה כאשר שלל את חלופת המעצר המוצעת. לטענה, המפרק המוצע אכן סביר כי סער ישמע בקולו, אך אין להסיק מכך שהוא איננו מודע למסוכנותו של סער, כפי שהסיק שירות המבחן. באת-כוחו של סער סומכת את טענתה זו על פסיקה של בית משפט זה, בגדה נקבע שאמוןתו עמוד 4

של מפקח כי המפוקח יסור למרותו לא תשמש סיבה לאי התאמתו של מפקח. לפיקר בא-כחו של סער טענת שיש מקום לשחרר את סער לחופה המוצעת, וזאת חרף המליצה השילולית העולה מהتسקיר בעניינו של סער.

11. לטענת בא-כחו של לב – אין בנסיבות ראה שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו של לב בעבירות קשירת הקשר, או בעבירות החזקת הנשך המיחוסות לו, כמפורט להלן:

א) באשר לעבירות החזקת הנשך – בא-כחו של לב מסתמך על דברי בית המשפט המחויז הנכבד לפיהם: "לא מצאת ראייה הקשורת בין האקדח שנמצא על הרצפה, המגבת שעלייה נמצא DNA של אחר – לדבר מה שהוכנס לקדמת גופו של המשיב 1 (הוא סער), שלא גרסה המבוקשת ניתן למשיב 1 על ידי המשיב 3 (הוא לב)" (עמ' 4 להחלטה מתאריך 27.01.2016; הערות בסוגרים שלי – ח"מ).

ב) באשר לעבירות קשירת הקשר – בא-כחו של לב טוען כי בית המשפט המחויז הנכבד שגה בקבעו כי תමיליל האזנות הסתר מעדים על קיומו של: "סכסוך שהביא את המשיבים (הם סער, לב וקריאף; הערה שלי – ח"מ) לידי זעם וכעס עצום עם כוונה כללית לפגוע חזרה" (שם, עמ' 3). לטענת בא-כחו של לב, בית המשפט המחויז הנכבד שגה כאשר התייחס לסער, לב וקריאף כגוף אחד מבלי להבחין ביניהם. לטענתו, עיון בתAMILILI האזנות הסתר מלמד כי לב לא שוחח עם סער או קריאף באשר לכוונה לפגוע באחר, או באשר לסקסוך בכלל. יתרה מכך, לטענת בא-כחו של לב ניתן ללמוד מהażנות הסתר הנ"ל שלב הזמן למקומות על ידי אדם אחר והגיע למקום עם שני אנשים נוספים, אשר לגבי שלושתם לא הוגש כתוב-אישור.

נוכחות הנسبות הנ"ל ולאור קביעתו של בית המשפט המחויז הנכבד כי התשתית הראיתית בעניינו של לב הינה חלשה, בא-כחו של לב טוען כי בית המשפט המחויז הנכבד שגה כשהורה על מעצרו של לב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו וכי היה ראוי לשחררו לחלופת מעצר, כפי שהומלץ בתסקير בעניינו של לב.

הדיון בבקשתה

12. בדיון שנערך לפני – חזרו בא-כוחם של סער ולב על הטענות המזוכרות בערירים שהגישו. בא-כחו של לב הדגיש את עמדתו כי יש להפריד את לב משאר הנאשמים, וכי בידוד חלקו של לב בפרשה יקבע על כך שאין די ראיות לכואורה לביטוס הרשותו בכתב האישום. בא-כחו של סער עמדה גם היא על חולשת הראיות הקיימות, לשיטתה, וחזרה על עמדתה כי בחירתו של שירות המבחן שלא להמליץ על החלופה המוצעת נובעת משיקול שגוי.

13. המשיבה טענה מנגד כי יתכן ובית המשפט המחויז הנכבד התנסח באופן לא מיטבי בקשר לנושא הראיות לכואורה, ואולם, לשיטתה, קיימות די ראיות לכואורה התומכות באישומים המיחוסים לעוררים. על מנת לבסס את טענתה זו המשיבה סקרה בקצרה את הראיות שהוזכרו בבקשת המעצר, והפנתה אף למזכירים שכתו השוטרים שנכחו באירוע, המוכחים, לטענתה, את ניגמתם המסתוכנת והמסכנת של סער וקריאף. המשיבה טענה עוד כי בית המשפט המחויז שגה בקבעו שאין ראייה הקשורת בין האקדח שנמצא על הרצפה לבין ה"דבר מה" שלב נתן לסער, שכן מהדו"ח המשטרתי

עליה כי שוטרים סמויים עקבו אחר סער מהרגע שלב מסר לו את החפץ המדבר ועד שהקטנוו נעצר והאקדח נמצא מוטל על הרצפה לידיו.

14. לעניין חלופות המעצר המשיבה טענה כי בעניינו של סער יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לפיה לא ניתן ליתן אמון במקחים המוצעים; בעניינו של לב הזכירה המשיבה את הערטו של בית המשפט המחוזי הנכבד שהמסקנה של שירות המבחן בתסקירו של לב לא תואמת את המפורט בגופו של התסקיר, וטענה כי קשה במיוחד לקבל את המלצתה למנוע את אביו של סער כ厴לען לעליו לאור העובדה שבעת החיפוש שנערך בביתו - אמר אביו של לב לשוטרים כי: "גם ככה לא תמצאו כלום בבית, הילדים שלי ואני - יודעים להסביר את הכל מחוץ לבית, תקרא עלי קצת במחשב שלכם ותבין שאחננו לא פראיירים" (ראו: מזכרו של פקד יעקב מרקוביץ מתאריך 02.12.2015).

דין והכרעה

15. לאחר עיון בערר ובמכלול החומר שצורף לו, ולאחר ששמעתי את טענות בא-כוח הצדדים הגעתי לכליל מסקנה כי דין העරר של סער - להדחות, ודין הערר של לב - להתקבל, במובן זה שעניינו של לב יוחזר לבית המשפט המחוזי מרכז הנכבד, אשר ישקוּל את אפשרות שחרורו למשער בתנאי איזוק אלקטורי, ככל שתוצע צוז במידה ויעלה בידו של לב להציג מפקחים שהוריו וחברתו אינם נמנים עליהם.

להלן יובאו בקצרה טעמי ההחלטה זו.

16. כדי לעזר נאש עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו צריכים להתקיים שלושה תנאים מצטברים: עילית מעצר, ראיות לכואורה, והעדר חלופת מעצר מתאימה (ראו: סעיף 21 לחוק המעצרים; עיינו: בש"פ 2191/2015 מדינת ישראל נ' שראי (15.04.2015); בש"פ 2819/2015 פלוני נ' מדינת ישראל (17.05.2015); בש"פ 3545/2015 מדינת ישראל נ' חיים (08.06.2015)). במקורה דן, הן לסער והן לב מיחסים מעשים חמורים, שצומחת מהן מסוכנות סטטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג), בשלוב עם סעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים. בנסיבות העניין, מסוכנותם של סער ולב עולה גם מעברם הפלילי העשיר וגם מקביעותיהם של שירות המבחן לגבי המסוכנות העולה מהם, ולא עלה בידם להפריך את המסוכנות האמורה בשל שמירתם של השניים על זכות השתיקה, כפי שעמד על כך בית המשפט המחוזי הנכבד. נוכח זאת, השאלה המרכזית שיש לבן היא שאלת קיומן של הראיות לכואורה.

17. בעת בחינת ראיות לכואורה בית המשפט נדרש להעיר באופן הסתברותי האם יש סיכוי סביר להרשעה, מבלתי קבוע מסמורות ביחס למהימנותו או למשךן (ראו: בש"פ 8087/95 זאהה נ' מדינת ישראל (15.04.1996); בש"פ 2323/12 שמישולי נ' מדינת ישראל (03.04.2012)). עם זאת, בעת ההכרעה האם לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר - בית המשפט מושפע מהஐzon בין עצמת עילית המאסר לבין עצמת הראיות לכואורה. לפיכך בית המשפט לא ידרש רק לשאלת עצם קיומן של הראיות לכואורה אלא גם לשאלת עצמתן (ראו: בש"פ 3138/05 חסיד נ' מדינת ישראל (03.05.2005); בש"פ 7514/10 מדינת ישראל נ' לונטר (02.11.2010)). בנסיבות המקירה, לאחר שעינתי בכל הראיות שהוגשו לבית המשפט המחוזי הנכבד והוציאו לו ובעונთ לגביהם - מצאתי כי יש ראיות לכואורה למכלול המעשים, אך בעניינו של לב - עצמתן מצדיקה שקיים של מעצר בתנאי איזוק אלקטורי. להלן אפרט בקצרה את

nymoki לקביעתי זו.

18. לעניין עבירות סיכון חי אדם בziej בנסיבות (המיוחסת לסער וקריאף אך לא לב) – במקרה שבפני אין מחלוקת כי סער נזכה רכוב על קטנו, כשהוא נושא בניגוד לכיוון התנועה. נכון, ומבל' להיכנס לטענות באת-כוחו של סער לגבי מהירות הנסיעה או כמות הרמזורים האדומים שנחצוו – די בעובדה הנ"ל ובזק שוגר על ידי הקטנו לשני רכבים שעמדו בדרכו בכך לספק ראיות לכואורה למעורבותו של סער בעבירה זו, ואף למד על עצמתן הגבוהה.

19. לעניין עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (המיוחסת בכתב האישום לשני העוררים) – בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי יש ראיות לכונתם של: סער, קריאף ולב לפגוע אחר. קביעה זו מעוגנת כדיבי בשיחות שנקלטו בהאזורות הסתר. משכך, ומכיון שישודות העבירה לא כוללות דרישת שהנאשם יתחיל בהוצאה הקשר לפועל (ראו: ע"פ 8/08 11068/11 סנקר נ' מדינת ישראל בפסקה 21 (12.7.2010)) – לא מצאתי ממש בטענת באת-כוחו של סער כי בהדר ראייה לכך שסער היה בדרכו לפגוע באותו אחר, לא ניתן היה לקבוע כי יש ראיות לכואורה לביצוע עבירה זו.

מנגד, לאחר שענייתי בראיות שהוגשו בבית המשפט המחויז הנכבד, מצאתי כי יש טעם טוב בטענת בא-כוחו של לב כי היה ראוי להבחן בין לב לבן סער וקריאף לעניין קשירת הקשר. אכן, על פני הדברים, עיון בתמלול האזנות הסתר אינו מצביע על ראיות לכואורה למעורבות ישירה ושווה של לב בקשרת הקשר, אף שיש ראיות לכואורה לכך שלב החזיק בנסח, אותו העביר לסער. בנסיבות אלו, בשלב זה יש לקבוע כי קיימות ראיות לכואורה לגבי עבירת קשירת הקשר המיוחסת לב, אך כי עצמתן אכן חלה יחסית.

20. לעניין עבירות הנشك (לסער מיוחסות עבירות של הובלה ונשיות נשך וללב מיוחסת עבירה של החזקה בלבד) – בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי אין ראייה הקשורת בין האקדח שנמצא על הרצעה לצד הקטנו ל"דבר מה" אותו, לפי גרסת המשיבה, מסר לב לסער. עם זאת, עיון בדו"חות המשפטה מעלה כי שוטרים סמויים עקרו אחר הקטנו מרגע העברת החפץ המדובר ועד לעצירת הקטנו על ידי השוטרים ותפיסת האקדח. עובדה זו, יחד עם דו"ח העיקוב ועם צלומיו של השוטר הסמי שצפה במפגש, בציירוף הבודדים המסייעים שנמצאו בחדרו של לב, ובשילוב עם הנشك שנתקפס – מספיקים לקביעת ראיות לכואורה לעניין עבירות הנشك המיוחסות הן לסער והן לב. לפיכך, בשונה מההחלטה בית המשפט המחויז הנכבד, מצאתי כי בתוצאות בדיקת ה-DNA ובעובדת שדו"ח המשפטא לא מפרט מהו בדוק אותו "דבר מה" שהועבר יש כדי להשפיע על עצמתן של הראיות לכואורה, אך לא כדי לפגג את עצם קיומן, וכי שאלה זו אינה עניין שיש לבן בהליך העיקרי.

21. מהמקובץ לעיל עולה, איפוא, כי הן בעניינו של סער והן בעניינו של לב – קיימות ראיות לכואורה, אך עצמתן שוניה: בזמן שבעניינו של סער לפחות בשתיים מתוך העבירות המיוחסות לו מדובר בראיות לכואורה עצמתן גבוהה, הרי שבעניינו של לב – בכל העבירות המיוחסות לו, עצמתן של הראיות לכואורה מסווגת משלו.

22. כאמור לעיל, ההכרעה האם לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר מושפעת, בין היתר, מהஐוזן בין עצמת עילת המאסר לבין עצמת הראיות לכואורה. מכאן שעתה יש לבחון, לאור קביעותי בדבר הראיות לכואורה בעניינים של

העוררים, האם יש אפשרות להשיג את מטרת מעצר באמצעות חלופות מעצר (בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים) ובקשר זה הגעתו למסקנות הבאות:

(א) בעניינו של סער - לאחר שבית המשפט המחויז הנכבד שקל את עברו הפלילי העשיר ואת חוות דעתו השילנית של שירות המבחן, כפי שעלה בתסaurus בעניינו של סער, נקבע כי, בנסיבות העניין, אין לשחרר את סער לחלופת מעצר. לאור התובנה אליה הגיעו, כי יש בעניינו של סער ראיות לכואורה וכי עצמתן משמעותית - לא מצאת טעם טוב לשנות מהחלטה זו של בית המשפט המחויז הנכבד.

(ב) בעניינו של לב - במסגרת האיזון בין שלום הציבור ובטחונו לבין הפגיעה בזכותו של לב, בהתחשב, בין היתר, בחזקת החפות הקנوية לו ובחולשתן היחסית של הראיות לכואורה הקיימות בעניינו - אני מוצא כי ראוי לבחון האם קיימת לגבי חלופה שתפחית את מסוכנותו, תוך פגיעה פחותה בחירותו. בטור כך נראה לי כי יש מקום לשקל את המרת המעצר של לב ב迈向ר בפיקוח אלקטרוני, ככל שימצאו הוא ושמורנו המוצעים מתאימים לכך. לעניין המפקחים המוצעים - על אף שתסaurus המבחן מצא לנכון להמליץ על שחרורו של לב תחת פיקוחם של האב והאם, אני סבור כי יש להוtier על כנה את החלטתו של בית המשפט המחויז הנכבד שלא לשחרר את לב לחלופה בה אביו או אמו או חברותו ממשמים כמפקחים, זאת לאור העובדה שלב הפר בעבר הוראה חוקית תחת פיקוחה של אמו ולאור התבטאותו הבעייתית של האב, המלמדת כי אין ליתן בו אמון.

לפיך, בהתחשב מכלול, ניתנת בזאת לב האפשרות להציג מקום בו יוכל לשחות בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוחם של שמורנים אחרים שיציעו, שאינם אביו או אמו או חברותו, אך יכול לחברתו של אחיו של לב תמנה עליהם, בלבד שהרי לא תהיה שומרנית יחידה עליהם. הצעה זו, ככל שתוגש, תיבחן על ידי שירות המבחן ועל ידי מנהל הפיקוח האלקטרוני, ובית המשפט המחויז הנכבד ידונ בה, יכריע בה ובתנאייה - על פי מיטב שיקול דעתו.

23. סוף דבר - ערכו של סער נדחה ואילו ערכו של לב מתאפשר במוגבלות פיסקה 22 שליל ומוחזר לבית המשפט המחויז לצורך קביעת האפשרות והאופן של שחרורו למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, לאחר שתוצע הצעה בהקשר זה, ככל שתוצע.

ניתנה היום, א' באיר התשע"ו (9.5.2016).

ש 1 פ 5